

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αρμόδιος:
κ. Γιώργος Διέλλας
Αναπληρωτής Συνήγορος του Καταναλωτή

Χειριστής:
Αριστοτέλης Σταμούλας
Ειδικός Επιστήμονας
Τηλ.: 210-6460814
Fax: 210-6460414
E-mail: astamoulas@synigoroskatanaloti.gr

Αθήνα, 10 Απριλίου 2008
Αριθ. πρωτ.: 433

Προς:
(1) European University – Center for Management Studies (Athens Campus)
Βασ. Κωνσταντίνου 2 & Σταδίου 1
116 35, Αθήνα
(2) Αναφέρουσα

Κοιν.:
κα. Χ
(Πληρεξούσια Δικηγόρο της εταιρείας)

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΥΣΤΑΣΗ - ΠΟΡΙΣΜΑ
(Άρθρο 4, παρ. 5, ν. 3297/2004)

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, κατ' άρθρο 4, παρ. 5 του ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α' 259/23-12-2004), με σκοπό τη συναινετική επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε κατόπιν της από 10-12-2007 (αριθ. πρωτ. εισερχ. 1595^Α/10-12-2007) αναφοράς της κ. Χ μεταξύ της εν λόγω καταναλώτριας και του παραρτήματος του European University – Center for Management Studies που εδρεύει στην Αθήνα (εφεξής, «European University»), σας αποστέλλουμε την παρούσα για να σας γνωρίσουμε ότι, ύστερα από γνώση και ενδελεχή έλεγχο των περιστατικών της υπό κρίση διαφοράς, διαπιστώνουμε τα ακόλουθα:

Α. Ιστορικό

Η Ανεξάρτητη Αρχή «Συνήγορος του Καταναλωτή» δέχθηκε στις 10-12-2007 την αναφορά της κ. Χ, στην οποία δόθηκε αριθ. πρωτ. 1595^Α.

Με το υπ' αριθ. πρωτ. Α/3850/18-12-2007 διαβιβαστικό μας έγγραφο προωθήθηκε η ανωτέρω αναφορά στο European University και του ζητήθηκε να εκθέσει τις απόψεις του, καθώς επίσης να προβεί στην αποστολή οποιουδήποτε εγγράφου αφορά τη συγκεκριμένη υπόθεση και είναι χρήσιμο για τη διερεύνηση των καταγγελλομένων.

Το ως άνω διαβιβαστικό μας έγγραφο χαρακτηρίστηκε ως αζήτητο, καθ' όσον, ύστερα και από τη σχετική β' ειδοποίηση που απηύθυναν στις 31-12-2007 τα Ελληνικά Ταχυδρομεία προς τον αποδέκτη της επιστολής, εν τέλει αυτή η επιστολή δεν περιήλθε στην κατοχή του υφ' ημών ορισθέντος ως παραλήπτη της.

Σημειωτέον ότι πριν από την επιστροφή ως αζήτητου του πρώτου διαβιβαστικού μας εγγράφου στα γραφεία της Αρχής στις 21-1-2008, είχε ήδη αποσταλεί το υπ' αριθ. πρωτ. Α/113/10-1-2008 υπομνηστικό έγγραφο προς το European University, με το οποίο επανήλθαμε προκειμένου η αναφερόμενη επιχείρηση να ανταποκριθεί στο αρχικό μας κάλεσμα και να εκθέσει τις απόψεις της.

Στις 22-1-2008 πραγματοποιήθηκε τηλεφωνική επικοινωνία με την υπάλληλο της γραμματείας του European University, κ. Χ, η οποία μας παρέπεμψε για πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο της υπόθεσης και για όποιο άλλο σχετικό με αυτή θέμα στη δικηγόρο που νομίμως εκπροσωπεί την εταιρεία, κ. Χ.

Την ίδια ημέρα πραγματοποιήθηκε τηλεφωνική επικοινωνία, όπως μας υποδείχθηκε, με την πληρεξούσια δικηγόρο της εταιρείας, η οποία μας επιβεβαίωσε την πρόθεση του πελάτη της να ικανοποιήσει δική του παλαιότερη συμφωνία (όπως το περιεχόμενο αυτής θα περιγραφεί αναλυτικότερα κατωτέρω στο πεδίο «Β. Περιστατικά της υπόθεσης») που αφορά το συμβιβαστικό κλείσιμο της υπόθεσης και είχε κοινοποιηθεί-γνωστοποιηθεί με το από 15-11-2007 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απεστάλη από το European University προς την αναφέρουσα.

Ομοίως την ίδια ημέρα, ήτοι στις 22-1-2008, απεστάλη στην πληρεξούσια δικηγόρο της καταγγελλόμενης μέσω τηλεομοιοτυπίας και για τυπικούς λόγους¹ το κείμενο της αναφοράς που υπέβαλε στον Συνήγορο του Καταναλωτή η κ. Χ.

Το κείμενο της αναφοράς εστάλη και ως συνημμένο με το υπ' αριθ. πρωτ. Α/568/1-2-2008 έγγραφό μας με αποδέκτη την πληρεξούσια δικηγόρο της καταγγελλόμενης, κοινοποιούμενο και προς το European University, στο οποίο (έγγραφο) περιλαμβάνετο, ομοίως ως συνημμένη, η από 26-1-2008 (αριθ. πρωτ. εισερχ. Α/513/29-1-2008) ρητή και ανεπιφύλακτη δήλωση της αναφέρουσας περί της αποδοχής της συμβιβαστικής συμφωνίας που είχε προτείνει το European University στις 15-11-2007, παράλληλα με την υπόδειξη του Συνηγόρου του Καταναλωτή προς την αναφερόμενη εταιρεία να προβεί στις ενδεδειγμένες κατά τα συμφωνηθέντα ενέργειες για ταχεία και θετική έκβαση του ζητήματος.

¹ Καθ' όσον το European University και η πληρεξούσια δικηγόρος αυτού ήταν ήδη ενήμεροι σχετικά με τις ενστάσεις και το αίτημα της καταναλώτριας, ακόμα και παρά το γεγονός ότι το από 18-12-2007 διαβιβαστικό μας έγγραφο, που περιλάμβανε συνημμένα την αναφορά της καθής, δεν έφτασε ποτέ στον υφ' ημών ορισθέντα ως τελικό αποδέκτη του.

B. Περιστατικά της υπόθεσης

Η κ. Χ συμβλήθηκε στις 21-9-2006 με το European University προκειμένου να εγγραφεί και να ξεκινήσει τον Οκτώβριο του ίδιου έτους τη φοίτησή της στο σπουδαστικό πρόγραμμα «Master of», καταβάλλοντας παράλληλα ως δίδακτρα για τη συνολική διάρκεια του προγράμματος το ποσόν των 13.000 ευρώ.

Τον Νοέμβριο του 2007 ζήτησε διακοπή του προγράμματος και επιστροφή όλων των αχρεωστήτως καταβληθέντων χρημάτων που αντιστοιχούσαν σε δίδακτρα και που κατά την εκτίμησή της ανέρχονταν στο ποσόν των 8.500 ευρώ.

Στις 15-11-2007, το European University απέστειλε στην κ. Χ μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου γραμμένο στην Αγγλική γλώσσα, στο οποίο περιλαμβανόταν μια σειρά αναλυτικών μαθηματικών υπολογισμών, εκ των οποίων προέκυπτε η αναντίρρητη πρόθεση του European University να επιστρέψει στην αναφέρουσα το ποσόν των 5.558 ευρώ, αποδεχόμενο το αίτημα της καθής να διακόψει τη φοίτησή της από το ως άνω πρόγραμμα. Περιλαμβανόταν, επίσης, με ευκρινή, κατανοητό και ουδόλως αμφισβητήσιμο τρόπο αναλυτική περιγραφή του διακανονισμού της επιστροφής του εν λόγω ποσού προς την αναφέρουσα ως ακολούθως: **(α)** επιστροφή ποσού 2.000 ευρώ τον Οκτώβριο του 2007, **(β)** επιστροφή ποσού 2.000 ευρώ πριν από το τέλος του Νοεμβρίου², καθώς και **(γ)** επιστροφή ποσού 1.558 ευρώ πριν από το τέλος του Δεκεμβρίου³, ήτοι συνολικά 5.558 ευρώ. Εκ των περιών ο λόγος διακανονισθέντων ποσών, η πρώτη (α) δόση των 2.000 ευρώ έχει καταβληθεί από το European University στην αναφέρουσα ήδη από τις 29-10-2007.

Αφορμή για την έγερση της υπό εξέταση καταναλωτικής διαφοράς υπήρξε η ασυμφωνία όσον αφορά στο ύψος του προς επιστροφή ποσού που ανέκυψε μεταξύ της κ. Χ και του European University, καθ' όσον, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η πρώτη εξ αυτών εκτίμησε ότι πρέπει να της επιστραφεί ποσόν 8.500 ευρώ, αντί του προτεινόμενου από την εταιρεία ποσού των 5.558 ευρώ, ως συνέπεια της επιθυμίας της να διακόψει τη φοίτησή της και, ακολούθως, της αποδοχής από την εταιρεία του αιτήματος αυτού.

Τελικώς, στις 29-1-2008 η αναφέρουσα έκανε γνωστό στην Αρχή μας -και μέσω ημών στο European University- τη ρητή και ανεπιφύλακτη πρόθεσή της να αναιρέσει για προσωπικούς λόγους το αρχικό αίτημά της σχετικά με το ποσόν που εκτιμά ότι πρέπει να της επιστραφεί και να συμφωνήσει τελικά με την πρόταση της εταιρείας χάριν της συμβιβαστικής επίλυσης της μεταξύ τους ανακύψασας διαφοράς, ήτοι να δεχτεί την επιστροφή του προτεινόμενου ποσού των 5.558 ευρώ, το υπολειπόμενο μέρος του οποίου -κατόπιν καταβολής ήδη της πρώτης δόσης των 2.000 ευρώ- ανέρχεται πλέον σε 3.558 ευρώ.

Εντούτοις, το European University δεν έχει μέχρι σήμερα προχωρήσει στην καταβολή των υπόλοιπων δύο δόσεων συνολικού ύψους 3.558 ευρώ, προβάλλοντας τόσο προς τον Συνήγορο του Καταναλωτή όσο και προς την αναφέρουσα ως αιτιολογικό

² Στο έγγραφο μήνυμα δεν αναγράφεται το έτος δίπλα στον μήνα, αλλά ευλόγως το έτος αυτό εκλαμβάνεται ως το 2007.

³ Βλ. υποσημείωση (2).

ισχυρισμό ότι συντρέχει πρόσκαιρη οικονομική αδυναμία της εταιρείας, η οποία (αδυναμία) δυσχεραίνει την εκπλήρωση του περιεχομένου της συμφωνίας.

Λαμβάνοντας καλόπιστα υπόψη τον προβαλλόμενο ισχυρισμό και με γνώμονα τη διευκόλυνση της κατάστασης, παρ' όλα αυτά η αναφερόμενη εταιρεία δεν έχει ανταποκριθεί μέχρι σήμερα ούτε στη συμβιβαστική πρόταση που της έγινε από τον χειριστή της υπόθεσης, με τη σύμφωνη γνώμη της αναφέρουσας, να αποστείλει στην Αρχή έγγραφη δήλωση, στην οποία να διατυπώνει ρητά, δεσμευτικά και αμετάκλητα μία βολική γι' αυτήν όσο και εύλογη για την αναφέρουσα προθεσμία για την τακτοποίηση της οικονομικής εκκρεμότητάς της.

Σημειώνεται ότι τα εμπλεκόμενα στην καταναλωτική διαφορά μέρη δεν εκλήθησαν σε συνάντηση στα γραφεία της Αρχής για την κατάρτιση πρακτικού συμβιβαστικής επίλυσης της ανακύψασας καταναλωτικής διαφοράς, κατά τις διατάξεις του άρθρου 4, παρ. 5 του ν. 3297/2004, καθ' όσον αντικείμενο της εν λόγω διαφοράς δεν αποτελεί η εξεύρεση συμβιβαστικού τρόπου επίλυσής της, αλλά η μη τήρηση συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των μερών και η οποία, όπως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, είναι ήδη σε θέση να τακτοποιήσει τη διαφορά με ικανοποιητικό και αποδεκτό από αμφοτέρωτα τα μέρη τρόπο.

Γ. Νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 873 ΑΚ, η σύμβαση με την οποία γίνεται υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους, έτσι ώστε να γεννιέται ενοχή ανεξάρτητα από την αιτία του χρέους, είναι έγκυρη αν η υπόσχεση ή η δήλωση για την αναγνώριση γίνει εγγράφως, έστω και με τη μορφή ιδιωτικού εγγράφου, το οποίο για να έχει αποδεικτική δύναμη πρέπει να φέρει την υπογραφή του εκδότη (σ.σ. εκείνου ο οποίος αναλαμβάνει υποχρεώσεις από το έγγραφο)⁴. Η έννοια της ενοχής συνοψίζεται στη σχέση με την οποία ένα πρόσωπο έχει υποχρέωση έναντι άλλου προσώπου σε παροχή (άρθρο 287 ΑΚ), η εκπλήρωση της οποίας αποτελεί υποχρέωση του οφειλέτη, όπως απαιτεί η καλή πίστη και αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη (άρθρο 288 ΑΚ).

Η σύμβαση αναγνώρισης χρέους, ως αφηρημένη σύμβαση κατά τις περιπτώσεις στις οποίες τα μέρη δεν υπέχουν υποχρέωση από τον νόμο αναφοράς της αιτίας για την οποία συνάπτουν αυτή, είναι ετεροβαρής σύμβαση, υπό την έννοια ότι γεννά υποχρεώσεις μόνο για το μέρος που προβαίνει στη σχετική δήλωση (σ.σ. αναγνώρισης του χρέους), ενώ το έτερο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η δήλωση δεν έχει ανάγκη επίκλησης της αιτίας, παρά μόνο του γεγονότος ανάληψης των υποχρεώσεων τούτων⁵. Με τη σύναψη αφηρημένης δικαιοπραξίας επέρχεται και μετάθεση του βάρους απόδειξης στον υπόχρεο προς παροχή, ο οποίος, εφόσον επιθυμεί να καταστήσει άκυρη την υπόσχεση που έδωσε, θα πρέπει να ισχυριστεί και αποδείξει για ποια αιτία υποσχέθηκε και το μη νόμιμο αυτής⁶.

Η αφηρημένη υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους αποβλέπει κυρίως στη διευκόλυνση για τον επωφελούμενο της επιδίωξης των δικαιωμάτων του, καθώς και στην

⁴ Βλ. ΑΠ 1480/2007 - ΝοΒ 2007 (2398), ΕφΠατρ 336/2004 - ΑΧΑΝΟΜ 2005/423, ΕφΑθ 7438/1999 - Δ/ΝΗ/2000 (1387), ΕφΑθ 7702/1996 - Δ/ΝΗ/1997 (1613).

⁵ Βλ. Βασ. Βαθρακοκόιλη, ΕΡΝΟΜΑΚ, τόμος Γ', Ειδικό Ενοχικό, εκδ. 2006, σελ. 644.

⁶ Βλ. Βασ. Βαθρακοκόιλη, , ό.π., σελ. 644.

αποσαφήνιση αμφίβολων απαιτήσεων. Ο σκοπός καθιέρωσης της αφηρημένης σύμβασης εντοπίζεται, επιπροσθέτως, στην ανάγκη εξυπηρέτησης της ασφάλειας και της ταχύτητας των σύγχρονων συναλλαγών, οι οποίες -ενόψει της ροής και έκτασης της συναλλακτικής ζωής- απαιτούν κυκλοφορία της αφηρημένης ενοχής από πρόσωπο σε πρόσωπο ελεύθερα και άφοβα βάσει της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων (καθ' όσον η ενέργεια της αφηρημένης σύμβασης στηρίζεται στη συνήθη βούληση των μερών, διότι αυτά τέτοια βούληση θέλησαν), καθώς και βεβαιότητα της εκκαθάρισης της υπό αυτή δημιουργουμένης έννομης σχέσης χωρίς παραπέρα αμφισβητήσεις⁷.

Δ. Υπαγωγή της υπό κρίση υπόθεσης

Το από 15-11-2007 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απέστειλε το European University στην κ. Χ έφερε πλήρη στοιχεία ταυτοποίησης του αποστέλλοντος φυσικού προσώπου (σ.σ. της υπαλλήλου κ. Χ, ως εκφράζουσας τις απόψεις του Τμήματος Ακαδημαϊκών Υποθέσεων) και της εκπροσωπούμενης από αυτό το πρόσωπο εταιρείας (ήτοι, επωνυμία της εταιρείας, ταχυδρομική διεύθυνση, αριθμό τηλεφώνου, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αποστολέα και λήπτη, στοιχεία προσδιορισμού της ταυτότητας του αποστελλομένου μηνύματος –ημερομηνία έκδοσης, το θέμα που αφορά, κ.λπ.).

Ο καθορισμός της ηλεκτρονικής διεύθυνσης κατά τρόπο μοναδικό από τον ίδιο τον χρήστη (σ.σ. με χρήση χαρακτήρων της επιλογής του και με χαρακτήρες που θέτει ο διαμετακομιστής κατά τρόπο τέτοιο, ώστε ο συγκεκριμένος συνδυασμός χαρακτήρων να αφορά μόνο στον χρήστη που τον έχει ορίσει, χωρίς να είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί νόμιμα από άλλον) και η δήλωσή της (σ.σ. της διεύθυνσης) σε κάθε αποστέλλομενο ηλεκτρονικό μήνυμα συνιστά απόδειξη της ταυτότητας του εκδότη και, κατ' αναλογία με τα οριζόμενα για το παραδοσιακό έγγραφο του άρθρου 443 ΚΠολΔ, η μηχανική του απεικόνιση σε έντυπο εμπίπτει στην έννοια του ιδιωτικού εγγράφου, με αποδεικτική δύναμη σε βάρος του εκδότη του⁸.

Με το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα δημιουργήθηκε νέα ενοχική σχέση, η οποία ενδύθηκε τον έγγραφο τύπο και σκοπό έχει την πρόβλεψη μιας νέας ετεροβαρούς υποχρέωσης του ενός μέρους προς το άλλο, ανεξαρτήτως των αμοιβαίων υποχρεώσεων που όριζε ο αρχικός συμβατικός δεσμός μεταξύ τους (σ.σ. την παροχή υπηρεσιών εκπαίδευσης, με τελικό σκοπό την απόκτηση εκπαιδευτικού τίτλου «Master of» από την καθής). Η καινούργια ενοχική σχέση στηρίζεται στην αφηρημένη αναγνώριση χρέους προς την κ. Χ, καθ' όσον στον έγγραφο τύπο της συμφωνίας δεν μνημονεύεται η αιτία του χρέους, ωστόσο διατυπώνεται ρητά η εκ μέρους του European University αναγνώριση του ποσού των 5.558 ευρώ ως υφιστάμενου οφειλόμενου χρέους προς την αναφέρουσα.

Ο χαρακτηρισμός της νέας ενοχικής σχέσης ως αφηρημένης συνάγεται και από το γεγονός ότι δεν έχει νομικό θεμέλιο τη διάταξη του άρθρου 361 ΑΚ, καθ' όσον εάν ο απευθύνων την αναγνώριση του χρέους στην προκειμένη περίπτωση επιθυμούσε ή στόχευε απλώς στην επιβεβαίωση της ήδη υφιστάμενης μέσω του αρχικού συμβατικού δεσμού με την αναφέρουσα ενοχής, τότε θα έπρεπε λογικά και αναμενόμενα να απείχε από την οικιοθελή ανάληψη οικονομικών υποχρεώσεων που

⁷ Βλ. Βασ. Βαθρακοκοίλη, , ό.π., σελ. 644.

⁸ Βλ. ΜΠρΑθ 6302/2004 – ΑΡΜ 2005/239.

θα αντίκρουαν ή θα ερμήνευαν σε βάρος του τους γενικούς όρους συναλλαγών υπό τους οποίους συνήφθη η μεταξύ των μερών αρχική σύμβαση παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών.

Ένας εκ των γενικών αυτών όρων προέβλεπε τη μη επιστροφή ήδη καταβληθέντων διδάκτρων σε σπουδαστές έναντι του λόγου της διακοπής της φοίτησής τους. Επομένως, στην περίπτωση που θα ανέκυπτε καταναλωτική διαφορά με αφορμή τις ενστάσεις της αναφέρουσας κατά της εταιρείας σε σχέση με την εφαρμογή του εν λόγω όρου και όχι σε σχέση με τη διευθέτηση κάποιου αναγνωρισμένα οφειλόμενου προς αυτή ποσού, υπό διερεύνηση στην παρούσα θα ήταν η τυχόν καταχρηστικότητα του προδιατυπωμένου όρου που προβλέπει τη μη επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων διδάκτρων σε φοιτητές που για κάποιο λόγο διακόπτουν τη φοίτησή τους και όχι η υποχρέωση τήρησης μιας αφηρημένης υπόσχεσης ή αναγνώρισης χρέους.

Ως συμπληρωματικό στοιχείο, πρέπει να ληφθεί εν προκειμένω υπόψη η καταβολή από το European University στην κ. Χ ποσού 2.000 ευρώ ήδη από τις 29-10-2007, πράξη που ισοδυναμεί με έμπρακτη αναγνώριση της υποχρέωσης της εταιρείας για παροχή, δίχως την προβολή ενστάσεων σε σχέση με την υποχρέωση αυτή. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει αφενός την εγκυρότητα και τη θέση ήδη σε ισχύ της προταθείσας συμφωνίας, αφετέρου δε την πλήρη κατανόηση και αποδοχή του περιεχομένου αυτής από αμφότερα τα μέρη⁹, ώστε να είναι αδύνατη και να μπορεί περαιτέρω να εκληφθεί ως αντίθετη προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη η διατύπωση ενδεχομένως ύστερων ενστάσεων από τον υπόχρεο σε παροχή στη βάση της επίκλησης ανυπαρξίας νόμιμης αιτίας για να επικυρωθεί η ορθότητα της παροχής του προς τον δικαιούχο.

Ε. Συμπέρασμα - σύσταση

Η υπό εξέταση υπόθεση αφορά αφηρημένο τύπο δικαιοπραξίας, το προϊόν της οποίας υπήρξε η κατάρτιση ετεροβαρούς σύμβασης με την οποία το European University αναγνωρίζει ως υφιστάμενη οφειλή προς την κ. Χ το ποσόν συνολικά των 5.558 ευρώ. Η θεμελίωση της αναγνώρισης της οφειλής εδράζεται στην έγγραφη δήλωση της εταιρείας προς την αναφέρουσα με τη μορφή μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ισοδύναμου με ιδιωτικό έγγραφο που αποδεικνύει την αναγνώριση-ομολογία εκ μέρους του European University ληξιπρόθεσμου και απαιτητού χρέους προς την αναφέρουσα.

Λαμβάνοντας υπόψη το αποδεικτικό υλικό και ύστερα από προσεκτική ανάλυση και εκτίμηση των περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης, συμπεραίνεται ότι κακώς το European University δεν έχει ακόμα τακτοποιήσει το χρέος του απέναντι στην κ. Χ

⁹ Η ισχύς της συμφωνίας που πρότεινε το European University θα πρέπει να θεωρείται ούτως ή άλλως δεδομένη και από την πλευρά της κ. Χ, έστω και αν η καθής στήριξε αρχικά τον λόγο για την υποβολή της καταγγελίας της στην ασυμφωνία όσον αφορά στο ύψος του προς επιστροφή ποσού που ανέκυψε με την εταιρεία. Πρέπει να επισημανθεί ότι εφόσον η αναφέρουσα δέχτηκε να γίνει αδιαμαρτύρητα (σ.σ. δίχως με κάποιον τρόπο να εναντιωθεί στην καταβολή ή να επιδιώξει άμεσα την επιστροφή των χρημάτων που έλαβε) λήπτης της πρώτης δόσης των 2.000 ευρώ που κατέβαλε το European University στο πλαίσιο της προτεινόμενης συμφωνίας, το περιεχόμενο της οποίας γνώριζε, που όριζε σαν προς επιστροφή ποσόν τα 5.558 ευρώ και όχι το ποσόν που αυτή εκτιμούσε ως ικανοποιητικό (σ.σ. 8.500 ευρώ), δεν θα μπορούσε να δημιουργηθεί βάσιμη αιτιολογική βάση για τη διατήρηση σε ισχύ της αρχικής απαίτησής της.

και γι' αυτόν τον λόγο προσκαλούμε την αναφερόμενη εταιρεία να προβεί στην εκπλήρωση των νόμιμων και εκκρεμουσών υποχρεώσεών της, **ήτοι να προβεί στην άμεση καταβολή προς την αναφέρουσα του υπόλοιπου οφειλόμενου ποσού των 3.558 ευρώ, πλέον των νομίμων τόκων υπερημερίας σε περίπτωση που δεν τηρηθεί ο χρόνος του κάτωθι διακανονισμού.**

Ως τρόπο τακτοποίησης της οφειλής, ο Συνήγορος του Καταναλωτή **προτείνει την καταβολή δύο ισόποσων δόσεων των 1.779 ευρώ εκάστη, εκ των οποίων η πρώτη δόση να καταβληθεί εντός του μηνός Μαΐου 2008 και η δεύτερη εντός του μηνός Ιουνίου 2008, σύμφωνα με τον τρόπο που θα υποδείξει η αναφέρουσα.**

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή καλεί τα εμπλεκόμενα μέρη να γνωστοποιήσουν εγγράφως στην Αρχή, **εντός χρονικού διαστήματος δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας, εάν κάνουν αποδεκτά τα διαλαμβανόμενα σε αυτή.**

Τέλος, σε περίπτωση που τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα δεν γίνουν αποδεκτά από κάποιο ή και από τα δύο εμπλεκόμενα μέρη, ο Συνήγορος του Καταναλωτή δύναται, ενόψει της νομοθετικής πρόβλεψης του άρθρου 4, παρ. 5 του ν. 3297/2004 (ΦΕΚ Α' 259/23-12-2004), να τη δημοσιοποιήσει με στόχο την ταχύτερη και συνολική διευθέτηση της διαφοράς, τη διαφύλαξη της καλής πίστης και των χρηστών ηθών κατά τις καταναλωτικές συναλλαγές, καθώς και την αποφυγή έγερσης παρόμοιων καταναλωτικών διαφορών στο μέλλον.

Ο ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ

α/α

Γιώργος Διέλλας
Αναπληρωτής Συνήγορος